

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Persuasio q[uo]d Solthanus mandet Mariam uirginem theotocon credi, &
lumen euangelij amplecti. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

Melchisedec sacerdoti dedit decimas: Quid figurabat rex salem; sacerdos summi dei, aliud quam Mesiam; hoc David propheta de ipso dicit Deum dixisse, Psalmo CIX. Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedec.

Melchisedec decima ab Abraham data.

IESU CHRISTO sic illum psalmum in euangelio exponente. Si datis decimas CHRISTO æterno sacerdoti, decimas Abraham sequimini. Si non datis ei, etiã si detis, non estis sequaces Abraham. Vos autem persequimini CHRISTVM, & ipsum spoliatis & opprimitis in suis membris, ideo iniuriã facitis Abraham, cuius gloriamini successores. Vtinam intelligeretis, mysteria huius panis & uini, oblationis æterni sacerdotij & cœlestis mensæ, æternaliter pascere. De qua in Alchoran tunc perfecte uideretis, quod sicut substantia panis & uini, quæ non est uiua, opere naturæ depuratur & assumitur per substantiã humanam in sui unionem uiuam, quoniam substantia nutrimenti transit in unionem substantiæ aliti; sic substantia uiua hominis depuratur opere uerbi dei, & demum assumitur in eius unionem, ut uiuat uita altiori quàm prius, scilicet diuina & æterna. Et in hoc uidetur, quomodo uerbum dei CHRISTVS, & eius corpus mysticum, uiuunt una uita per unionem antedictam, immortali & perpetua. Sed hæc mysteria occultissima, per uos capi non possunt, qui non creditis personalem unionem humanæ naturæ & diuinæ in CHRISTO. Neque fructum supra dictum gustare unquam poteritis, qui estis increduli, & sine spe.

Ismaëlita Abrahamæ successores.

SVASIO, QVOD SOLTANVS MANDET

Mariam uirginem theotocon credi, & lumen Euangelij amplecti.

Cap. XVII.

Nunc post hoc, O tu Solthane Babylonie princeps gentis magnæ, confide-
ra cur tibi ascribis custodiam legis Arabum commissam. Fuisti aliquando Christianus, & abnegasti (ut aptus esses ad principatum) fidem Christianam. nō fateris te CHRISTVM abnegasse, sed minus credere de eo quàm prius. Credebas enim eum filium Dei uerum, modo secundum legem Arabum non credis. Non abnegasti fidem unitatis dei, quam habuisti, & tenes modò. Credebas Mariam matrem IESU CHRISTI esse theotocon genitricem scilicet Dei; modo dicis, uirginem Mariã esse matrem CHRISTI, sed non dei. Credebas CHRISTVM in Hierusalem per Pontium Pilatum crucifixum pro nostra salute, uisitasti locum sepulturæ in Hierusalem, uidisti signa quæ acciderant mortis hora, scilicet scissuram petre ex terræ motu, modò negas eum mortuum, & astruis eum adhuc uiuum. Vidisti deuote & sæpe locum natiuitatis circa præsepe in Bethleem: modò negas hoc uerum, dicens, sub palma quadam in loco solitario CHRISTVM natum. Mira res est, factus es Solthanus, non ut imminuas laudes & exaltationem CHRISTI, & matris eius Mariæ uirginis. Loca illa quæ ad laudem constructa sunt in perpetuã memoriam crucifixionis & natiuitatis IESU, quæ perhibet testimonium continuum mille annorum & plurium (ne detrahas laudi) esse finis, & te per illa conuinci nō erubescis. Credidisti aliquando Gabrielem missum à deo ad uirginem Mariam in Nazareth, & ei annunciasse quomodo ipsa paritura esset IESVM filium dei, modò credis Amrã patrem Mariæ, & per consequens ipsam non esse illam de qua euangelium dicit, quæ secuta est illam primam Mariã plus quàm mille annis. Et si dicis Alchoran in hoc errasse, consequens est quod Gabriel euangelicus sit uerus, & Gabriel Alchoranicus sit mendax. Considera si Mahumet per Iudeos sibi assistentes deceptus fuit, qui illi persuadebant, Mariam matrem CHRISTI sororem Aaron fuisse, in multis eum decipere potuisse tanquàm penitus ignarum historiarum temporũ. Expetit à te uirgo gloriosissima Maria, ut restituas ei honorem à deo datum, & in tertia synodo sub Theodo-

Solthanus dicitur quando Christianus, regni gratia apostata factus.

Amrã.

Mahumet per Iudeos deceptus.

G 3 fio, atq;

lio, atq; quarta sub Martino imperatoribus declaratum. Respice in illos gloriosos imperatores, Theodosium, Martinum, Constantinum, & ceteros, qui gloriam uirgini & matri CHRISTI summo studio augere procurarunt. Si princeps es, aduerte hæc esse honoris tui, ut similiter facias, cum ad id ipsum obligeris ex euangelio prius per te professio, & nunc in acceptatione Alchoran de nouo firmato & approbato. Diceres fortassis: Absit absit, quod ego debitum honorem Mariæ uirgini dare recusem. Neq; enim sic intelligo Alchoran. Ideo blasphemantes ipsam, mando mortis supplicio tradi. Sed deest intelligentia circa modum generationis IESU CHRISTI de uirgine. Respondeo: Modus incarnationis uerbi excedit humanum intellectum, sed cum euangelium dicat, uerbum caro factum, hoc utiq; à te credi oportet, si euangelio credis. Et istud sufficit, si credis matrem CHRISTI, qui CHRISTVS est uerbum dei in uirgine incarnatum, modo quo deus hoc operatus est. Si itaq; præceperis in omni imperio tuo omnes credere euangelio, modo, tali quo Aegyptij, Afri, Romani, Asianiq; crediderunt, & glorificauerunt uirginem Mariam tempore Mahumet, & ante & post omnes Christiani, aut maior eorū pars, iustum erit mandatum tuum, Deo & CHRISTO & uirgini intemeratæ fore acceptum, & infinitarum animarum tribues salutem & quietem, tibiq; laudem immortalem & uitā perpetuā. Euenire debet tempus (ut supra dictum est ex Alchoran) quo non erit nisi fides CHRISTI. Incipe tu accedere, & sequentur te omnes orbis & sectæ illius principes. Tunc dicetur: Ecce deus permisit fieri mala, ut euenirent bona. Fides euangelij ubiq; ab idololatriis orientalibus sprete fuit, uenit lex Arabum, quasi nolens consentire in ipsam, & ad cultum eos unius dei, approbato tamen occulte euangelio, conduxit. Nunc placuit deo, quod approbatum euangelium, coopertum multis ineptijs in Alchorā (quemadmodum approbatur sæpe in eodem libro) in lucem ueniat. Ita ducuntur de lege Arabum ad euangelium prius fortissime resistentes, ad gloriam magni dei, regis regum, creatoris & dominatoris uniuersi.

AD CALIPHAM DE BALDACH, QVOD

Iulij de Abraham apposuerunt in Alchoran. Cap. XVIII.

Primum à tua prudentia, qui præes legi Alchoran, deposco, utrū credis deū esse auctorem Alchoran, an non? Si non, cur mandas tantam diligentiam libro illi in studio Baldach adhiberi, qui de seipso perhibet falsum testimonium, cum dicat se à deo compositum, quod tu non credis? Si uero credis librum illum dei uerba continere, quomodo potest liber dicere, quod per Gabrielem deus ipsum Machumet intimaui, per hæc uerba: Gabrielis hunc librum tuo cordi per creatorem intimantis? Quomodo possunt hæc uerba deo loquenti adaptari, qui est creator? Tu nosti per discursum libri talia sepius reperiri, quæ per se ostendunt, non esse uerba dei qui loquitur. Esto igitur, quod istis et alijs obiectionibus non obstantibus, tu omnino credas deum libri illius collectorem. Credere igitur te oportet omnia esse uerissima, quæ in ipso continentur. Dico igitur, quando legitur Cap. xvi. Ego quidem, cui deus uiam rectam atq; directam, illam scilicet Abrahamæ non increduli patefecit, & immisit. Quid per Ego intelligis? si dicis, Machumet, utiq; non sunt illa uerba dei, nec eis credendum. De se igitur Machumet testimonium perhibens, nihil probat: & illa uerba cum in Alchoran sint scripta, dei esse prædixisti, quæ simul stare nequeunt. Adhuc nonne Cap. vi. ponitur: Tu uerò cæteris intima, deū ueraciter iniunxisse, quod Abrahamæ sectā imitent, qui ne incredulus nec idololatra. Si hæc deus ei præcepit, & post hoc Cap. xvi. eidem primo immisit & patefecit uiam Abrahamæ (Alchoran enim successiue descendit, & pedetentim, ut Cap. xxvi.) quomodo hæc simul stabunt, & quomodo com-
patiantur?

Incarnationis
uerbi modus, su-
perà captum hu-
manum.

Futurum tem-
pus quo nulla
sit fides nisi in
Christum.

An Deus Alco-
rani auctor cre-
dendus.

Alchoran pede-
tentim collectus